1 טאָג
נעדיינקט אז מיר קאָנען אייך געבן באַדינונג אויב איר פאַרלאַנגט, דריי קליינינג אין אַלע אייערע אָדער פאַרבן
37 266, PERTH DYE WORKS LTD.
נ. ב. פאַרסנער, מענעדזשער

עס איז ניטאָ קיין סאַבסטיטוט פאַר

Christie's Arrowroots

פאַר אַרום 80 יאָר פאַרנעצייגן פון די קאַנאַדער מוטערס צוליב זייער אויסגעפּרובירטער ריינקייט אין הויכער קוואַליטעט. בלויז קריסטי'ס קאָנען מאַכן קריסטי'ס אַראָרוטס

אמאָל אין א יוכל הערט מען ווענן א בעל תשובה

(שלום פון זייט 2)

א לעבעריקן אָדער טויטן. נערופן האָט מען אים צווישן זיינע קאָמעראַדן דער "נעוואַנטער טייפל". נעווען איז ער א מיטגליד פון דער פרענק און דזשעפי גענג, האָלן שניידער און ווי ער דערציילט אַליין, איז ער דאַמאָלסט נעווען גרייט צו באַגאַנען די גרעסטע פאַרברעכנס. קיין זאַך האָט אים ניט אָפּגעשראָקן.

פּלוצלונג האָט זיך דער ראַזיקער אַרעיר אַרומגעוועזן. אַז דער וועג אויף וועלכן ער גייט, איז ניט קיין גוטער, און וועט אים ניט פירן צו גוטס, עפּעס האָט זיך ביי אים אינוויינינ געגומען ריין, וואָס אַזוינס ווייסט ער אַליין ניט. אָבער א שטימע האָט צו אים פון זיין האַרצן אַרויסגעשריען: אַרעיר, דו בלאַנדזשענדע שאָף! וואַרף אַוועק דיינע אומריינע מעשים. ווער א מענש. אַז ניט וועסטו חרטה האָבן און עס וועט זיין צו שפּעט.

און אַלעסק אַרעיר האָט פאַרלאַזן זיינע שלעכטע חברים, איז שטילערהייט אַוועק אין א ווייטן פּלאַץ און איז געוואָרן א פולקאָמער בעל תשובה. האָט גענומען אַרבעטן שווער, דאָס אָנגערויכטע האָט ער צעטיילט צווישן אָרימע און נויט באַרעמדיקע. און שוין אין סך יאָרן איז זיין אויפגאַבע איז צו איבערצייגן בלאַנדזשענדע נשמות אַז זיי זינדיקן און זיי אַרויס פירן אויפן' גלייכן וועג. זיין טעגע איז, "אַז אפילו אַזעלכע רויבער ווי ראַבין הוד וועלכער האָט געריבט פון רייכע און עס אַוועקגעגעבן צו אָרימעלייט. זיינגף אויך ניט מער ווי רויבער. יערע זאַך וואָס ווערט פון איינעם צוגענומען מיט גוואַלד איז רויב און קיין אַנדער נאַמען אַז דער ווייל פאַר דעם ניטאָ".

אָט האָט איר אייך א טיפּ פון אַן אמת'ן בעל תשובה ביי אונז אין אַמעריקע און, ראַכט זיך, ער איז פאַרליפיק דער איינציקער.

זינדיק בלוט

(פאָרזעצונג)

ווען אַלע זיינען שוין געווען אַרומגעוואַשן, צוגעקאַמט און איינגאַנצן אָנגעטאָן, זיינען זיי אַלע אַראָפּ אין דיינינג רום. ראַזענבערג האָט אַלע ווייל אָנגעגאַפּט מיט דער האַנט זיין רעוואָלווער אין קעשענע, ער האָט כסדר געגאַט אין זינען אַז ער זאָל נישט אָפּלאָזן דעם חברה מאַן פון זיך ביז ער וועט אים נישט ברייגנען צו דער פאַרטי צווישן זיין "גענג" וואָס וועלן נענוי פעסטשטעלן צי ער איז ווירקלאַך באַנטשיק. זיין חשד איז איצט געווען נאָך שטאַרקער, כוח־מת ער האָט באַמערקט אויף ביטריסן און אויף באַנטשיקן, דאָס האָט אים געמאַכט צו דיינקען אַז זיי ניט געשלאָפן — אַז זיי האָבן געוואַרט און זיך צענעהערט צו דעם וואָס עס איז פאַרגעקומען צווישן אים און ענין. און ערשט איצט איז אים באַפאַלן א שרעק, אַז זיי האָבן עפּעס געהערט..

— עסן! לאַמיר עסן! — האָט באַנטשיק געזאָגט.

—מיר וועלן איצט נאָר עפּעס אייבערכאַפּן. — האָט ראַזענבערג זיך אָפּגערופן.

— וואָס הייסט איבערכאַפּן? איך בין הונגעריק.

— אָבער מיר זיינען דאָך איינגעלאַדן צו א סאַפּער, מיר האָבן היינט א פאַרטי.

— ווער האָט א פאַרטי? וואָס פאַר א פאַרטי? איך ווייס נישט פון נאַרנישט.

— נעכטן ביינאַכט האָט מען מיר געגעבן צו וויסן וועגן דער פאַרטי . . . . ווען איך האָב דערציילט אַז באַנטשיק איז אין שטאָט — האָט מען זיך זייער שטאַרק דערפרייט. מען האָט גלייך געוואָלט שיקן צו אייך, אייך וועגן דעם לאָזן וויסן, און איך האָב זיי געזאָגט, אַז איך וועל דיר שוין זאָגן, האָט מען עס מיר איבערגעגעבן אַז איך זאָל דיר איינלאַדן..

ווען ראַזענבערג האָט גערעדט צו באַנטשיקן האָט ער זיך שטאַרק איינגעקוקט אין זיין פּנים, ער האָט זיך געריכט, אַז באַנטשיק וועט זיך־וועלן אַרויסדרייען פון צו גיין אויף דער פאַרטי, אויב ער איז נישט באַנטשיק. ער וועט געוויס צערן דערט. ווערן און וועט זיך דערשרעקן, אָבער צו ראַזענבערגס דערשטוינונג — האָט ער נישט באַמערקט קיין צערודע־רונג אויף באַנטשיקס פּנים. ער איז נעבליבן זייער רואיק, און ער האָט אפילו נישט געפרוּווט זיך אַרויסצודרייען, ער האָט בלויז געענטפערט:

— אַלרייט, וועלן מיר טאַקע היינט א לעב טאָן!

און ער האָט זיך גלייך געווענדעט צו ביטריסן:

— ביטריס! היינט האָבן מיר א הר ליאַנקע! היינט וועל איך דיר פאַרשטעלן פאַר קאַלענז.

— היינט? וואו איז עס? וואָס פאַר א הוליאַנקע?

— מיט חברה . . . ס'שאַדט ניט. מיר וועלן א לעב טאָן.

ער האָט זיך ווידער געווענדעט צו ראַזענבערגן און ער האָט געפרעגט:

— ווען הייבט זיך די פאַרטי אָן?

— אַרום דריי אַזיינער. צווישן דריי און פיר.

— צו אַלע רוחות! צו וואָס אַזוי פרי?

— וואָס איז דען? ביזטו עפּעס פאַרנומען?

—פאַרנומען? ניין! נאָר איך האָב געוואָלט נעמען א שפּאַציר מיט ביטריסן, מיר האָבן געוואָלט גיין צום ים . . . נעמען א שיפל, ס'איז דאָך היינט אַזא שיינער טאָג. צו אַלדע רוחות! נאָ דיר א פאַרטי אין־מיטן דערייגן.

— מיר קאָנען נאָך באַוויזן צו נעמען א שפּאַציר אויף — האָט ביטריס געזאָגט.

דאָ האָט זיך ראַזענבערג אָנגערופן:

— ווי אַזוי קאָן מען עס באַוויזן? ס'איז דאָך שוין נאָך צוועלף, איידער מען וועט אָפּעסן, איידער מען וועט זיך רירן, דאַרף מען שוין זיך נעמען אַנ־מאַן . . . יאָ. אביסל שפּאַצירן קאָן מען נאָך . . . מיר וועלן אַלע צוזאַמען נעמען א שפּאַציר . .

— אַלרייט — האָט באַנטשיק גע־זאָגט.

אַזוי איז טאַקע געווען. מען האָט אָפּ־גענעמען בלויז בערעפּעסטן און נאָכדעם זיי־נען אַלע פיר אַרויס פון האָטעל צו נע־מען א שפּאַציר. באַנטשיק האָט ניט אָפּגעלאָזט ביטריסן פון זיך. ער האָט איר געפירט אונטערן אַרעם. און ער האָט זיך געהאַלטן אַזוי, אַז ראַזענבערג זאָל זיך נישט געפינען נאָענט צו אים. ראַזענבערג איז געגאַנגען מיט ענין. ער איז געגאַנגען שטיל און ער איז ווידער געווען שטאַרק אומרואיק. ער האָט נישט אַראָפּגעלאָזט די אויגן פון באַנטשיקן און מיט פאַרשר־דע בליקן האָט ער געזוכט צו באַמערקן עפּעס אויף אים. אָבער ער האָט גאָרנישט געקאָנט אויף אים באַמערקן. באַנטשיק איז געווען זייער רואיק און אויפגעלייגט, ער האָט גערעדט, געשפּאַסט און געלאַכט. פון צייט צו צייט האָט ער אַרויסגעוואָרפן א גראַב וואָרט, ער איז מיט ביטריסן גע־גאַנגען פאַראויס, גענאַנגען האַסטיק, און ווען ראַזענבערג מיט ענין זיינען געבלי־בען אָפּגעשטאַנען פון זיי, האָט ענין א זאָג געטאָן:

— איצט זעסטו שוין אַז דיינע פאַר־דאַכטן זיינען געווען אומזיסטע?

— איך זע נאָך גאָרנישט.

— וואָס הייסט? דו זעסט דען נישט, ווי זיי זיינען פאַרליבט איינער אין דעם אַנדערן?

— ענין . . . דו ביזט זייער נאַאיוו . . . דו פאַרשטייסט זייער ווייניק . . . דו קאָנסט נישט די לייט . . . אָט די "שפּי־קעס" (דעטעקטיוו) קאָנען שוין גוט שפּילן זייער ראָל, זיי ווייסן שוין וואָס זיי האָבן צו טאָן

— וואָס זשע? דו ביזט נאָך אַלץ חר־שד?

—איך ווייס ניט — איך ווייס דער־ווייל גאָרנישט — נאָר איין זאַך זאָג איך דיר, ענין — אויב עס וועט זיך אַרויסווייזן אַז מיין פאַרדאַכט איז ריכ־טיק, וועט אָך און ווי זיין צו זיי ביי־דען — דו וועסט זען וואָס מיר וועלן טאָן מיט זיי...

ראַזענבערגס פּנים איז געוואָרן אַזוי אַנגעכמורעט און שרעקלאַך, אַז ענין האָט זיך פּשוט דערשראָקן פאַר אים. זי האָט אינסטינקטיוו א ציטער געטאָן, ווי זי וואָלט דערפילט דאָס אָנקומען פון אַן אומגליק. איר פּנים איז געוואָרן בלייך. ראַזענבערג האָט עס באַמערקט, ער האָט פאַרקריצט מיט די ציין און געפרעגט:

— וואָס ציטערסטו אַזוי?

— האָ? — האָט ענין געגומען שטאַם־לען — איך? איך ציטער נישט...

— דו ביזט דאָך אַזוי בלייך געוואָרן?

— ווער? איך? בלייך.

— נו, יאָ . . .

—אפשר — עס נעמט טאַקע מיר אַן א שווידער ביי דעם נעדאַנק אַז ס'איז מעג־לאַך אַז דיין חשד זאָל זיין אמת — ווי איז עס מעגלאַך? הייסט עס — ווען עס זאָל זיין אַזוי? קאָן מען דאָך שוין גאָר קיינעם נישט גלויבן — ס'איז דאָך א שרעק.

ראַזענבערג האָט נאָך עפּעס געוואָלט זאָגן, נאָר דאָ האָט זיך באַנטשיק געגעבן דאָרט א דריי אויס מיט דעם פּנים צו זיי:

— העי! חברה! וואָס קריכט איר דאָרט אַזוי? דירט זיך!

און ער מיט ביטריסן האָבן זיך אָפּ־געשטעלט וואַרטן אויף זיי.

ראַזענבערג האָט גלייך גענומען שמייכ־לען, גלייך ווי עס וואָלט גאָרניט גע־וועזן, ווי קיין זאַך וואָלט אים נישט באַ־אומרואיקט. ער האָט זיך גענומען דער־נענטערן צו זיי. נאָר א גענים אויג האָט דאָך געקאָנט זען אַז זיין פּנים איז נישט נאַטירלאַך, אַז עפּעס איז נישט אין אָר־דענונג.

ס'איז שוין געווען אַרום צוויי דעם זייגער ווען זיי זיינען צוריקגעקומען אין האָטעל אַריין. ראַזענבערג איז געווען פאַר־ביסן און אָנגעשטריינגט. ער איז געווען זייער אויפמערקזאַם און ער האָט זיך צו־געקוקט צו באַנטשיקן, אָבער ער האָט זיך געהאַלטן זייער רואיק, ער האָט אויסגעזע־ען ווי א בייזער הונט וואָס לאָקערט אויף אימיצן צו באַפאַלן. איצט איז ער געווען ביי זיך זיכער אַז אַט דער באַנטשיק וועט זיך שוין פון זיינע הענט נישט אַרויס־דרייען, איצט וועט ער שוין גיין מיט אים אויף דער פאַרטי און דאָרט — דאָרט וועט שוין אַלץ קלאָר ווערן. ער האָט זיי גענומען צו אייגן:

— ס'ווערט שפּעט, מען דאַרף זיך אַי־בערטאָן.

נאָר דאָ האָט זיך באַנטשיק אָנגערו־פען:

— איך האָב זיך באַנטשיק אָנגערו־פען:

— ווי אַזוי קאָן מען עס באַוויזן? ס'איז דאָך שוין נאָך צוועלף, איידער מען וועט אָפּעסן, איידער מען וועט זיך רירן, דאַרף מען שוין זיך נעמען אַנ־מאַן . . . יאָ. אביסל שפּאַצירן קאָן מען נאָך . . . מיר וועלן אַלע צוזאַמען נעמען א שפּאַציר . .

— אַלרייט — האָט באַנטשיק גע־זאָגט.

אַזוי איז טאַקע געווען. מען האָט אָפּ־גענעמען בלויז בערעפּעסטן און נאָכדעם זיי־נען אַלע פיר אַרויס פון האָטעל צו נע־מען א שפּאַציר. באַנטשיק האָט ניט אָפּגעלאָזט ביטריסן פון זיך. ער האָט איר געפירט אונטערן אַרעם. און ער האָט זיך געהאַלטן אַזוי, אַז ראַזענבערג זאָל זיך נישט געפינען נאָענט צו אים. ראַזענבערג איז געגאַנגען מיט ענין. ער איז געגאַנ־גען שטיל און ער איז ווידער געווען שטאַרק אומרואיק. ער האָט נישט אַראָפּגעלאָזט די אויגן פון באַנטשיקן און מיט פאַרשר־דע בליקן האָט ער געזוכט צו באַמערקן עפּעס אויף אים. אָבער ער האָט גאָרנישט געקאָנט אויף אים באַמערקן. באַנטשיק איז געווען זייער רואיק און אויפגעלייגט, ער האָט גערעדט, געשפּאַסט און געלאַכט. פון צייט צו צייט האָט ער אַרויסגעוואָרפן א גראַב וואָרט, ער איז מיט ביטריסן גע־גאַנגען פאַראויס, גענאַנגען האַסטיק, און ווען ראַזענבערג מיט ענין זיינען געבלי־בען אָפּגעשטאַנען פון זיי, האָט ענין א זאָג געטאָן:

— איצט זעסטו שוין אַז דיינע פאַר־דאַכטן זיינען געווען אומזיסטע?

— איך זע נאָך גאָרנישט.

— וואָס הייסט? דו זעסט דען נישט, אַז זיי זיינען פאַרליבט איינער אין דעם אַנדערן?

— ענין . . . דו ביזט זייער נאַאיוו . . . דו פאַרשטייסט זייער ווייניק . . . דו קאָנסט נישט די לייט . . . אָט די "שפּי־קעס" (דעטעקטיוו) קאָנען שוין גוט שפּילן זייער ראָל, זיי ווייסן שוין וואָס זיי האָבן צו טאָן

— וואָס זשע? דו ביזט נאָך אַלץ חר־שד?

—איך ווייס ניט — איך ווייס דער־ווייל גאָרנישט — נאָר איין זאַך זאָג איך דיר, ענין — אויב עס וועט זיך אַרויסווייזן אַז מיין פאַרדאַכט איז ריכ־טיק, וועט אָך און ווי זיין צו זיי ביי־דען — דו וועסט זען וואָס מיר וועלן טאָן מיט זיי...

ראַזענבערגס פּנים איז געווען אַזוי אַנגעכמורעט און שרעקלאַך, אַז ענין האָט זיך פּשוט דערשראָקן פאַר אים. זי האָט אינסטינקטיוו א ציטער געטאָן, ווי זי וואָלט דערפילט דאָס אָנקומען פון אַן אומגליק. איר פּנים איז געווען בלייך. ראַזענבערג האָט עס באַמערקט, ער האָט פאַרקריצט מיט די ציין און געפרעגט:

— וואָס ציטערסטו אַזוי?

— האָ? — האָט ענין געגומען שטאַם־לען — איך? איך ציטער נישט...

— דו ביזט דאָך אַזוי בלייך געוואָרן?

— ווער? איך? בלייך.

— נו, יאָ . . .

—אפשר — עס נעמט טאַקע מיר אַן א שווידער ביי דעם נעדאַנק אַז ס'איז מעג־לאַך אַז דיין חשד זאָל זיין אמת — ווי איז עס מעגלאַך? הייסט עס — ווען עס זאָל זיין אַזוי? קאָן מען דאָך שוין גאָר קיינעם נישט גלויבן — ס'איז דאָך א שרעק.

ראַזענבערג האָט נאָך עפּעס געוואָלט זאָגן, נאָר דאָ האָט זיך באַנטשיק געגעבן דאָרט א דריי אויס מיט דעם פּנים צו זיי:

— העי! חברה! וואָס קריכט איר דאָרט אַזוי? דירט זיך!

און ער מיט ביטריסן האָבן זיך אָפּ־געשטעלט וואַרטן אויף זיי.

ראַזענבערג האָט גלייך גענומען שמייכ־לען, גלייך ווי עס וואָלט גאָרניט גע־וועזן, ווי קיין זאַך וואָלט אים נישט באַ־אומרואיקט. ער האָט זיך גענומען דער־נענטערן צו זיי. נאָר א גענים אויג האָט דאָך געקאָנט זען אַז זיין פּנים איז נישט נאַטירלאַך, אַז עפּעס איז נישט אין אָר־דענונג.

ס'איז שוין געווען אַרום צוויי דעם זייגער ווען זיי זיינען צוריקגעקומען אין האָטעל אַריין. ראַזענבערג איז געווען פאַר־ביסן און אָנגעשטריינגט. ער איז געווען זייער אויפמערקזאַם און ער האָט זיך צו־געקוקט צו באַנטשיקן, אָבער ער האָט זיך געהאַלטן זייער רואיק, ער האָט אויסגעזע־ען ווי א בייזער הונט וואָס לאָקערט אויף אימיצן צו באַפאַלן. איצט איז ער געווען ביי זיך זיכער אַז אַט דער באַנטשיק וועט זיך שוין פון זיינע הענט נישט אַרויס־דרייען, איצט וועט ער שוין גיין מיט אים אויף דער פאַרטי און דאָרט — דאָרט וועט שוין אַלץ קלאָר ווערן. ער האָט זיי גענומען צו אייגן:

— ס'ווערט שפּעט, מען דאַרף זיך אַי־בערטאָן.

נאָר דאָ האָט זיך באַנטשיק אָנגערו־פען:

— איך האָב זיך באַנטשיק אָנגערו־פען:

— ווי אַזוי קאָן מען עס באַוויזן? ס'איז דאָך שוין נאָך צוועלף, איידער מען וועט אָפּעסן, איידער מען וועט זיך רירן, דאַרף מען שוין זיך נעמען אַנ־מאַן . . . יאָ. אביסל שפּאַצירן קאָן מען נאָך . . . מיר וועלן אַלע צוזאַמען נעמען א שפּאַציר . .

— אַלרייט — האָט באַנטשיק גע־זאָגט.

אַזוי איז טאַקע געווען. מען האָט אָפּ־גענעמען בלויז בערעפּעסטן און נאָכדעם זיי־נען אַלע פיר אַרויס פון האָטעל צו נע־מען א שפּאַציר. באַנטשיק האָט ניט אָפּגעלאָזט ביטריסן פון זיך. ער האָט איר געפירט אונטערן אַרעם. און ער האָט זיך געהאַלטן אַזוי, אַז ראַזענבערג זאָל זיך נישט געפינען נאָענט צו אים. ראַזענבערג איז געגאַנגען מיט ענין. ער איז געגאַנ־גען שטיל און ער איז ווידער געווען שטאַרק אומרואיק. ער האָט נישט אַראָפּגעלאָזט די אויגן פון באַנטשיקן און מיט פאַרשר־דע בליקן האָט ער געזוכט צו באַמערקן עפּעס אויף אים. אָבער ער האָט גאָרנישט געקאָנט אויף אים באַמערקן. באַנטשיק איז געווען זייער רואיק און אויפגעלייגט, ער האָט גערעדט, געשפּאַסט און געלאַכט. פון צייט צו צייט האָט ער אַרויסגעוואָרפן א גראַב וואָרט, ער איז מיט ביטריסן גע־גאַנגען פאַראויס, גענאַנגען האַסטיק, און ווען ראַזענבערג מיט ענין זיינען געבלי־בען אָפּגעשטאַנען פון זיי, האָט ענין א זאָג געטאָן:

— איצט זעסטו שוין אַז דיינע פאַר־דאַכטן זיינען געווען אומזיסטע?

— איך זע נאָך גאָרנישט.

— וואָס הייסט? דו זעסט דען נישט,

א חעכסט שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין אַמעריקע
פון ג. ב.

עדמאָנטאָן

עדמאָנטאָנער נאָטיצן

מיט לאַטי ניוהויז האָט פרייטאָג אַוונט געגעבן א ברידזש פּאַרטי לכבוד מיס בע־לא גאָזשיק, פון ווינניפּעג. מיס איוואַ גור־מאַן און ראָז סינאַל האָבן געוואוינען די פּריזן. דער ערן־גאַסט און מיס דזשעפי קאָהען זיינען פּרעזענטירט געוואָרן מיט שיינע מתנות.

* * *

מר. און מרס. מאָ בראַדי האָבן געגעבן א "סאַפּער" און "ברידזש" דאָנערשטאָג אַוונט אין מאַק־אַנאַלד האָטעל, לכבוד מיס דזשעפי קאָהען. מרס. מ. בעלאָף און מרס. ט. קריסטאַל האָבן געוואוינען די פּריזן.

* * *

מר. און מרס. מאָ בראַדי האָבן געגעבן א פּאַרטי לכבוד דר. סיד געלפאַנד וועל־בער איז געווען צו גאַסט אין טרמאַנטאָן.

* * *

א צאָל פריינט האָבן סורפּרייזט מר. און מרס. הערי געגזער צו זייער פינפטן חתונה יובילעי. פאַלגנדע זיינען געווען אָנוועזנד: מר. און מרס. מ. סטאַטשינסקי, מר. און מרס. מ. עלען, מר. און מרס. ל. פּאַדערס־קי, מר. און מרס. ה. באַלצאַן, מר. און מרס. מ. ווייגלאָז, מר. און מרס. פ. שוואַרץ און מרס. סיגמאַן. מר. און מרס. געגזער זיינען פּרעזענטירט געוואָרן מיט א שיינעם בוקעט בלומען מיט א "וואָל־נאַט סמוקינג סטענד".

* * *

מיס רובי סיגלער האָט געגעבן א ברידזש, מיס בעלאַ נאָזשיק האָט געוואָר־נען דעם פּריז.

* * *

מרס. מ. פּראַטקין און איר טאָכטער פּעול זיינען אָפּגעפאָרן קיין סעבא ביטש. וואו זיי וועלן פאַרברענגען די זומער מאָנאַטן.

* * *

מרס. ס. קופּערמאַן און איר פּלימענ־צע גוטען פעקעס וועלן זיין די געסט פון מרס. מ. פּראַטקין אין סעבא ביטש.

* * *

מ־ס. א פּראַטקין און מיס סאַפי ראָט־נער זיינען געווען די "האַסטעס" ביי א טיי זונטאָג נאָכמיטאָג אין מאַקדאָנאַלד האָטעל, לכבוד דזשעפי קאָהען. 22 פּער־זאָן זיינען אָנוועזנד געווען. דער טיש איז געווען שיין דעקאָרירט מיט שיינע בלו־מען.

* * *

מזל טוב! א טאָכטער געבאָרן צו מר. און מרס. דזשעק שוגערמאַן. מוטער און קינד אין גוטן צושטאַנד.

* * *

דער פּיאַנערן פרויען קלוב האָט דורכ־געפירט א פּאַרטי אין דער היים פון מר. און מרס. ה. סאַטאַנאָף, לכבוד שאול ראַסקין, וועלכער געפינט זיך איצט אין עדמאָנטאָן מיט אַן אויסשטעלונג פון זיי־נע בילדער, אין די בילדער גאַלעריעס פון דער ט. אינטאָן סטאָר. מר. ראַסקין האָט געהאַלטן א לעקציע אין תלמוד תורה זונטאָג אָוונט.

* * *

די מוטערס אַקזיליערי אָנאָנסירט איר יערלאַכן פּיקניק וואָס וועט פאָרקומען אין די נאַלף לינקס זונטאָג, דעם 12טן יולי. אויף דעם פּיקניק וועלן פאָרקומען פאַר־שיידענע פאַרוויילונגען. פריזן וועלן אויס־געטיילט ווערן. אַלע זיינען איינגעלאַדן.

* * *

מיס נאָמדי הילער האָט געגעבן א פאַר־טי פאַר א צאָל פריינט אין איר היים.

יהודית

DR. J. C. SHARP
דאָנטיסט
אַפּיס־שטונדן, 9 ביז 5
אָוונטן ביי אַפּאָינטמענט
Office Ph 24718; House Ph 82246
Ste. 103 Pantages Theatre Bldg.
Cor. Jasper Ave. and 102nd St.
EDMONTON, ALTA.

DR. W. A. MORGAN
Dentist
דענטאַל פּלייטס, "ברידזש וואָרק"
איבערן פאַנטיידזשעס טעאַטער
102 Brown Building, Edmonton, Alta.
Ph. 24 918—Res. 25 487

MORRIS BAKER
לאָו אַפּיס
510 TEGLER BLDG. PHONE 27 888

MY VALET CLEANERS
קעש און קערי פריין
מענערשע סוטס, נעריינינקט און נעפּרעסט 75c
מענערשע סוטס, סאַנדזשט און נעפּרעסט 40c
ליידיס דרעסעס, פּליין, נעריינינקט און נעפּרעסט 85c
9352 106 A AVE. EDMONTON
PHONES: 5547 - 1891 - 5256

Mrs. JAMES JONES
האַלסיל און ריטייל
קוואַליטי פיש פון לייק און ים
מיר דעליווערן
CITY FISH MARKET
Phone 22 531 Edmonton

E. S. AGNEW
דראָגיסט און סטיישאָנער
9546 Jasper Ave. Phone 22 432
EDMONTON, ALTA.

איך סייפט 50%
ווען איר שיקט אייער קליינינג צו די
דאָלער קליינערס
11217 JASPER AVE.
PHONE 23 513

The Art League
שניידט אויס דעם דאָזיקן אַרטערטייפּענס — עס איז ווערט 20 פּראָצענט דאָסקאָונט אין אַזאַנדער סטוריס, ביז דעם ערשטן יולי, 1931.

איין
א צייט אויס־געפּרובירט
פריי פון טראָבל
פאַרפרירונג
The Arctic Ice Co.
10001-97TH ST.
EDMONTON - ALBERTA
שפּאַרט מיט איז

PHOTOS
אין יעדער פאַסע
אין אָפּגעשפּיגלט
דער צויבער און
פּערזענלאַכקייט
פון
דער פּערזאָן
Phone 25 444
פאַר אַן אָפּאָינטמענט
McDERMID STUDIOS LTD.
10133 - 101st St. Edmonton, Alta.

מיר זיינען די
איינציקע
אויסשליפלאַכע
מאַנופעקטשורערס
פון
מאָנומענטן
אין עדמאָנטאָן
איידער איר באַשליסט צו קויפן א מצבה פאַר אייערע ליבע און מייערע, קומט און זעט אונז, עס וועט זיך אייך באַצאָלן.
ALBERTA GRANITE MARBLE & STONE
10702-101st St. Phone 24 058
EDMONTON

H. B. KLINE & CO.
זייגערמאַכערס, דזשעלערס און אָפּטישאַנס
10069 JASPER AVENUE PH 24 350
(Next to Capitol Theatre)
EDMONTON, ALTA.

JACKSON BROS.
Jewelers, Diamond Merchants
מיר מאַכן א ספּעציאַליטעט פון די ריפּעירס פון זייגערס און דזשעלעריס, ספּעציעלע אויסערקאַמפּיט צו מעיל אָרדערס.
9962 JASPER AVE., EDMONTON

W. H. JACKSON
פאַרטרעט די
ניו יאָרק לייף אינשורענס קאָמפּאַני.
פּערזענלאַכע באַדינונג
919 McLeod Bldg.
Phones:
Office 25 805; House 72 870

NORWOOD SHEET METAL WORKS
9568-111 AVE. PHONE 72385
EDMONTON, ALTA.
ספּעציאַליזירן זיך אין וואַרימע לופט באַהייצונג
דזשענעראַל ריפּעירס
אַלצדינג אין שיעט מעטאַל

B. A. MOIR
פלאָמבינג, הייטינג און גאַז פיטינג
אָפּשאַצונגען פריי
10530 97th Street Ph. 27 556
EDMONTON, ALTA.

לאָמבער און מילאַרבעט
פּלייט גלאַז
סטאָר פיקסטשורס
צו
נידעריקסטע פּריזן
W. H. Clark & Co. Ltd.
109 ST. EDMONTON

HOLLYWOOD STUDIOS
10219 JASPER
$1.95 פאָרטרעטן
באַשטעלט אַן אויל פיינטער
פאָטאָ (10 ביי 8)
נעמאַכט פון אייך אַליין אָדער
פאַמיליע גרופּע
קאָמפּליט מיט פריים

CHAMPION'S PARCEL DELIVERY
T. M. CHAMPION, Mgr.
PHONES: 22 246—22 056
10121-101st Street, Edmonton, Alta.
מיר לויפן אין שליחות.
מיר פירן רענצלאַך און קאַסטנס.
מיר דעליווערן פּעקלאַך און מעסעדזשעס.
באַיס און קאַרס צו אייער באַדינונג

פיינסטע צוקער געבעקסן
מיר נעמען אָן באַשטעלונגען פאַר לע־קאַך, חתונה געבעקסן, קייקס א.א.וו.
וואָס מיר דערפילן שנעל, נוצנדיק די בעסטע מאַטעריאַלן. בילליקסטע פּריזן.
FRENCH PASTRY SHOP
10277 — 95טע סטריט
אָפּטיילונג: 9548—111טע עוועניו

קונים פון פּראַדיוס און לייוו סטאָק
געדיינקט דעם
ניפּאַוואַ מאַרקעט טאָג
דינסטאָג, יולי 14טן, און יעדן צווייטן דינסטאָג נאָכדעם
מיר דערוואַרטן א גרויסע צאָל פּראַדיוס. קעטל און א. וו. דעם 14טן יולי
ווייל דאָס איז דער ערשטער טאָג פון דעם
ניפּאַוואַ פעיר
ניפּאַוואַ באַרד אָף טרייד

לאָמבער, שינגלס, טירן, פענסטער, ליים
צעמענט
און אַלע בילדינג מאַטעריאַלן
צופרידנהייט גאַראַנטירט אָדער איר קריגט אייער געלט צוריק
ARMITAGE-McBAIN LUMBER CO. LTD.
Cor. Jasper Ave & 93rd St. Phone 25 236

(ווייטערעס קומט)

Christie's Arrowroots
פאַר אַרום 80 יאָר פאַרנעצייגן פון די קאַנאַדער מוטערס צוליב זייער אויסגעפּרובירטער ריינקייט און הויכער קוואַליטעט. בלויז קריסטי'ס קאָנען מאַכן קריסטי'ס אַראָרוטס

איינע פון א
פרייטן אויסוואַל פון נוצן
ווי אין אויב די פרייאינג פאַן פאַרפלעקט אייער ענע־כעל אויוון? געדיינקט בלויז — באַ אמי רייניקט דאָס אָפּ — גלאַנצייק ריין — און ניט אָפּקראַצנדיק אָדער שע־דיקנדיק אים. דאָס לעצטע איז וויכטיק, ווייל ווערט נאָר דער גלאַנצייקער ענעמעל אָפּגעקראַצט, זאַמלט זיך דאָרטן אַן שמוץ און בלאַטע — און עס פאַרכלייבט דאָרטן! צוויי מאָל אַזוי שווער צו רייניקן דאָס צווייטע מאָל — שמוציק אויסזעענד און טונקל אויף שטענדיק אין דעם באַרגען.
באַ אמי האַלט ווייסן ענעמעל שפּרודלדיק ווייס — זעט שטענדיק אויס ניי ווייל עס פּוצט ווען עס רייניקט. און ניט קיין קראַץ אין א מאַסע קאַרלאַדס. דער דאָזיקער שניי־ווייסער הויז העלפער איז גוט צו אייערע הענט. אויך — עס מאַכט זיי קיינמאָל ניט רויז אָדער פאַרגרעסט.
Bon Ami
פאָודער און קייק
נעמאַכט אין קאַנאַדע